

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 151. Papa Mantuam, & Florentiam profectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66272)

milite destituti, ad primos insultus deditionem fecerunt. Opportunam equidem Imperator ad cohibendos Hussitarum progressus, & ad extinguendam hæresin, tunc nactus fuisset occasionem; cum autem pertimesceret, ne Turcæ Albamgræcam, unde abscesserant, simul ac Sigismundum adversus Bohemos arma movisse cognoscerent, reverterentur, rebus suis male consulit; inde enim factum, ut neglecta hac opportunitate Bohemiam amitteret, Hungariam vero infaustis armis tueretur, infidelibus magnam illius partem dire devastantibus.

Sæcul. XV.
A. C. 1419.

§. CLI.

Papa Mantuam, & Florentiam profectus.

Mense Decembri ad finem vergente, elapso anno Martinus V. Genua discens, superatis Alpibus Mantuam pervenit, inde Mense Februario currentis anni Florentiam contendit. Quo in itinere a recta via studiose devius, Bononiam declinavit, quam urbem sub libertatis revocandæ prætextu Antonius Bentivolius in sua adhuc potestate tenebat. Florentini vero summum Pontificem præclaris honorum significationibus exceperunt, apud quos non modo reliquam anni, sed etiam potiolem sequentis partem trans-

Platin. in
Martin. V.

Sæcul. XV.
A. C. 1419.

git, præstolaturus, donec salvo Pontificiæ dignitatis honore Romam repetere, ibidemque tuto commorari sibi liceret; nondum enim Patrimonium Ecclesiæ ab hostili metu liberatum erat, arce S. Angeli, Ostia, ac urbe veteri sub Imperio Joannæ Siciliæ Reginæ adhucdum constitutis.

§. CLII.

Martinus V. a Joanna Siciliæ Regina agnitus.

Regina cum Pontificem Florentiam venisse intellexisset, eo decrevit summum Sicilianæ Curiaæ Prætozem, qui Martino V. Pontificios honores ejus nomine gratularetur, obsequiumque præstaret: Papa vicissim Cardinalem Petrum Maurocenum patria Venetum ad eam ablegavit, ut eidem Neapoli coronam imponeret, ea tamen lege, ut Jacobum Borbonium Maritum suum e custodia liberum dimitteret; quem jam longo tempore captivum detinebat, cum illa interim pudoris immemor turpissimis præfati Prætoris, aliorumque amplexibus indulgeret. Jacobus obtenta libertate pie usus, in Gallias rediit, & sæculi vanitates, atque adversos fortunæ suæ casus admodum pertæsus, S. Francisci institutum professus est, ibique usque ad annum